

По-четверте, не зовсім зрозумілою виглядає логіка суб'єктів законодавчої ініціативи по визначенню переліку статей, які передбачають відповідальність за злочини, вчинення яких не дає право на лікування за кордоном, адже злочини, передбачені, зокрема, статтями 364, 365, 371, 372, 373 та ін. не включені у пропоновані зміни до КК. Виходить, що особи, які вчинили зазначені злочини, можуть лікуватися за кордоном, незважаючи на вид і ступінь тяжкості вчинених злочинів.

Таким чином, при загальній позитивній тенденції захисту прав і свобод людини і громадянина, поданий законопроект на сьогодні містить ряд неузгодженостей та суперечностей з нормами чинного КК. Тому законодавчому органу України необхідно і надалі продовжувати роботу по приведенню кримінального законодавства у відповідність з основними міжнародними договорами.

Островерхов Д.Ю.

слухач 106 навчальної групи,
науковий керівник: Максименко Ю.Є.,
доцент кафедри теорії держави та права
НАВС

ДЕРЖАВА І ПОЛІТИЧНА СИСТЕМА СУСПІЛЬСТВА: ОКРЕМІ АСПЕКТИ СПІВВІДНОШЕННЯ

Людина, як соціальна істота постійно прагнула до об'єднання з іншими людьми. Цей процес консолідації почався дуже давно і триває навіть в наш час. Але спочатку це були найпростіші форми соціальних утворень. Першою формою такого утворення було людське стадо – група осіб, що жили спільно, але на цьому етапі розвитку керувалися інстинктами, а не свідомою думкою. Об'єднання зробило найбільший внесок у подальше існування і розвиток людства.

У групі досвід кожної окремої людини, її винаходи, накопичувалися наче сніжний ком і на певному етапі розвитку утворилася більш складна форма організації суспільства - плем'я. В певний момент часу племена почали контактувати між собою, з'явилися економічні, політичні та культурні потреби в співпраці та подальшому об'єднанні - союзі племен. Але для нормальної життєдіяльності такого союзу був потрібен чіткий розподіл обов'язків між людьми, певна організація суспільного ладу, що виразилася в утворенні держави, як універсальної форми організації суспільства.

У основі кожної держави лежить політична система, головною складовою якої є політика.

Політика — це організаційна і регулятивно-контрольна сфера суспільства, головна у системі таких сфер: економічної, ідеологічної, культурної, правової, релігійної. Сам термін “політика” отримав розповсюдження під впливом трактату Аристотеля про державу, правління і

уряд, названого ним “Політика”. Аж до кінця XIX ст. політика традиційно розглядалася, як вчення про державу. В даний час, розглядаючи поняття політики, необхідно підкреслити, що це:

1) відносини, що включають погодження, підпорядкування, панування, конфлікти і боротьбу між групами, людьми (внутрішня політика) і державами (зовнішня політика). В основі такого розуміння політики лежить уявлення про стосунки людей, їхню взаємодію, спільне вирішення ними справ, які у своїй сукупності утворюють загальнодержавні справи;

2) найголовніший фактор, що створює суспільно-історичний процес і здійснює дві головні функції:

а) загально- організаційної основи суспільства,

б) регулятивно-контрольної системи, яка скеровує відносини людей, діяльність суспільних груп, націй, народів і країн.

У сучасній Україні надзвичайно важливим є питання взаємодії держави та елементів політичної системи суспільства.

Політична система поділяється на елементи, які тісно взаємодіють між собою. До таких елементів належать:

1. суб'єкти політики;

2. політичні норми та принципи;

3. політичні відносини;

4. політичні погляди, політична свідомість та культура;

5. зв'язки, що об'єднують названі компоненти.

Взаємодіючи між собою, ці елементи утворюють п'ять основних аспектів політичної системи:

1. інституціональний (організації, установи);

2. регулятивний (норми та принципи);

3. функціональний (політичні функції, політичний процес та режим);

4. ідеологічний (політичні погляди, політична свідомість та культура);

5. комунікативний (зв'язки, що об'єднують зазначені компоненти політичної системи).

Саме тому жодна держава не може існувати без внутрішньої політичної організації, що розвивалася паралельно державі починаючи від патріархальної влади старійшини у племені заснованої на його авторитеті до політичної влади у державі заснованої на апараті управління й примусу. Саме ці відносини утворюють політичну систему, що регулює функціонування і розвиток життя суспільства від якого на пряму залежить економічне й культурне становище країни.

Отже, вивчення взаємозв'язку держави і політичної системи суспільства її структури, функцій, напрямків розвитку є надзвичайно важливим і актуальним. Адже вона визначає шляхи вирішення соціальних конфліктів, запобігання кризовим явищам та забезпечує нормальне функціонування держави.